

11,000 Kr., altsaa med 2,500 Kr. Udvalget har haft Lejlighed til at se en Del af de Ansøgninger, som vare tilstillede Ministeren, men som han ikke med den Sum, der stod til hans Raadighed, var i Stand til at tilfredsstille, og Udvalget har fundet, at i alt Fald en Del af disse Ansøgninger kunde der være Grund til at imødefomme. Man har imidlertid ikke fundet det rigtig at gaa saa vidt, som Ministeren foreslaar, og man har derfor indskrænket sig til at sætte Forøgelsen til 1,100 Kr. Paa den Del af Understøttelsesassen, der angaar de midlertidige Tillæg, er man gaaet ind paa følgende Understøttelser: 100 Kr.s Forøgelse til forhenværende Lærer i Stensved, N. P. Hansen, som siden 1883—84 har haft 300 Kr., 400 Kr. til Enken efter forhenværende Stibsfører N. F. Andrea, der har faaet en Understøttelse paa 800 Kr., 600 Kr. til Enterne efter Konferensraad S. P. Døst og Professor Raalund, 600 Kr. til Billedhugger Evens, 400 Kr. til forhenværende Folketingsmand Haastrups Enke, 200 Kr. til den 86aarige Forfatterinde Maria Bojesen, hvorved hun vil blive stillet lige med de andre Forfatterinder paa samme Konto, og 300 Kr. til en Datter af Claudius Rosenhoff i Stedet for det samme Beløb, som hendes afdøde Søster har haft. Der er af den ærede Minister foreslaaet en Understøttelse til forhenværende Balletmester Hansen, men over for denne har Udvalget forbeholdt sig sin Stilling. De sidste Oplysninger, vi fik om denne Sag, kom i Midten af December paa et saa sent Tidspunkt, at Udvalget ikke fik Tid til at tage endelig Stilling hertil. Vi forbeholde os derfor vor Stilling over for dette Forslag. Forslag under Nr. 154 er en Genganger fra de senere Aar. Det er Forslag om et ekstraordinært Tilskud til Biskopperne over Volland-Falster og Aalborg Stift. Ligesom i Fjor har Flertallet fundet, at det vil være naturligt, at den Sag ordnes i Forbindelse med Præstelønningsagen, og Flertallet kan derfor ikke tiltræde Forslaget.

Den næste Række Forslag under Nr. 155—173 angaar Bevillinger til ny Kirker og ny Sognefald. Der har Udvalgets Flertal stillet sig paa det Standpunkt, at det ikke mener, det vilde være rigtig at foregribe Spørgsmaalet om Præstelønningsagen ved Bevillinger her paa Finansloven. Om et Spørgsmaal, der er kommet frem ved Præstelønningsagens Behandling, nemlig Spørgsmaalet om, hvorvidt det er rigtig at bevare Præstegaardsavlingerne ved Præstegaardene, ere Meningerne jo nu meget delte. Tidligere har man fra alle Sider været

enig om, at der i alt Fald burde bevares en mindre Avling ved Præstegaardene, men i de senere Aar er den almindelige Mening gaaet mere og mere bort derfra, og det baade blandt Præster og blandt Løgsfolk. Det er i alt Fald mere og mere almindeligt, at man nærer den Anskuelse, at man helt maatte bort fra disse Præstegaardsavlinger, der som Regel ikke give Præsterne nogen Indtægt, i hvert Fald langt fra en saadan Indtægt, som de vilde kunne give, naar de drevs af Folk, der kunde give sig hen til saadan Landbedrift. Derfor have vi ment, at man paa en Tid, hvor man staar saaledes, at man maaste efterhaanden komme helt bort fra Avlinger ved Præstegaardene, ikke burde gaa til at indrette ny Præstegaarde med tilhørende Bedrift. Udvalgets Flertal har altsaa stillet sig paa det Standpunkt, at det over for alle de Forslag, hvor der er Tale om ny Embeder med Avlinger til, har foreslaaet at nægte dem; hvorimod Udvalget kan gaa ind paa adskillige Forslag, hvor dette ikke kommer frem. Ministeriet har ment, at det lettere vilde faa Folketingets Tilslutning derved, at der ikke skulde gives nogen ligefrem Bevilling til Indkøb af ny Præstegaardsjorder, men at der kun skulde gives Penge til Forrentning af de Embedslaan, som skulde gøres for at købe de ny Præstegaarde, indtil det Tidspunkt, da Ministeriet ved at sælge Præstegaarde andet Steds kunde skaffe de fornødne Midler til at udbetale de indkøbte Jorder. Det er klart, at en saadan Ordning i Virkeligheden ikke vilde hjælpe ud over Vanstuelighederne, thi selv om den samlede Sum af Præstegaardsjorder paa den Maade ikke blev forøget, saa vilde man dog derved slaa fast ved en hel Række ny Embeder, at der skulde Avling til, og det er det, man finder fejlagtigt at gøre for Tiden. Vi have kunnet gaa ind paa nogle af de foreslaaede Kirkebevillinger, som altsaa ikke komme ind under den Klasse, jeg nu har omtalt. Saaledes have vi kunnet gaa ind paa nogle Forslag angaaende Forholdene paa Læssø, Gistrup, Salsø og Egebæksvang. De 2 første Steder, paa Læssø og Gistrup, foreslaa vi oprettet residerende Kappellanier med Bolig og Have til et Beløb af 8,000 Kr., paa Betingelse af, at Kommunerne yde 4 à 6 Skpr. Land Jord dertil; derimod frafalde vi den Betingelse, vi i Fjor stillede, men som valte megen Modstand, nemlig at Kommunerne skulde betale $\frac{1}{8}$ af Summen til Bygningerne. Hvad de 2 sidste Steder, Salsø og Egebæksvang, angaar, har det forekommet Udvalget, at Staten ikke kunde gaa videre end til at hjælpe Eguene til et